

ERDEY FERENC

PRAEDIXI
VOBIS!

SZALÉZI MŰVEK

Lelkiélet kis könyvei

38. Baumann Ferdinánd S. J.
A papság szolgálatában
Ára 60 fillér.
⊕
39. De Causade—Trugly
Bizalom az isteni Gondviselésben
190 oldal, ára 1·30 P.
⊕
40. Megyesi Schwartz Antal
Bevezető az elmélkedő imába
II. rész
116 oldal. Ára 1 P.
●
41. Erdey Ferenc
Engeszteljük Jézus Szívét!
100 oldal. Ára 60 fill.
⊕
42. Beltrami—Novák
Csak akarnod kell!
160 oldal. Ára 1·30 P.

„PRAEDIXI VOBIS!“

LELKIÉLET KIS KÖNYVEI

47.

ERDEY FERENC

**„PRAEDIXI
VOBIS!”**

SZALÉZI MŰVEK

**Nihil obstat. Carolus Szitkey S. S, censor
dioecesanus. Imprimatur. No. 4193|1943.
Vacii, die 6-a Julii 1943. † Josephus
Episcopus Vaciensis.**

**8865 — Don Bosco nyomda Rákospalota,
(Felelős: Sarkady J. A.)**

»PRAEDIXI VOBIS!«

**Elmélkedések az Angolkisasszonyok buda-
pesti kápolnájában 1943 február hó 14-én
tartott lelkinapon.**

„*VÁGYVA VÁGYTAM...*“

Az isteni Üdvözítő, az Úr Jézus, szenvedése előtt az utolsó vacsora termében összegyűjtötte tanítványait. Amikor mindannyian együtt voltak, körülnézett és e szavakkal vezette be búcsúbeszédét: „Vágyva vágytam ezt a húsvéti vacsorát enni veletek, mielőtt szenvedek.“ Lk. 23, 5. Mélységes vágy dagasztotta az isteni Üdvözítő keblét, a szeretet fölgyulladt isteni Szívében, ez vonzotta őt apostolaihoz és tanítványaihoz, hogy mielőtt megkezdi keserves kínszenvedését, együtt lehessen velük és elbúcsúzzék tőlük.

Amióta együtt voltunk a lelkinapok csendjében, amióta a fatimai

Madonnáról együtt elméledtünk, azóta mindig ez az érzés, ez a gondolat foglalkoztat engem is. Bevallom, én is úgy vagyok ma, mint az Úr Jézus. Vágyva-vágytam mégegyszer együtt lenni, szemtől szembe látni egymást itt az isteni Mester előtt, a lelkimagány keretében nem azért, hogy elbúcsúzzam, de mégis, valahogyan ugyanazok az érzések és gondolatok járják át az én lelkemet is, mint akkor az isteni Üdvözítőét.

NEHÉZ NAPOK ELŐTT!

Olyan nehéz, szenvedéssel teli idő előtt állunk! Olyan napok következnek, hogy lehetetlen észre nem venni ezeknek a hasonlatosságát azzal, ami az utolsó vacsora után következett.

Külön isteni kegyelemnek tartjuk tehát, hogy összejöhetünk, még mielőtt ezek a nehéz napok reánk szakadnak és lélekben elkészülhetünk

arra, ami következik. Itt, az Úr Jézus asztalánál, az Ő közelében megbeszélhetjük mindazokat a teendőket, amire szükség van, hogy váratlanul ne találjon bennünket az az óra. Az isteni Üdvözítő is azért rendelte az utolsó vacsora termébe tanítványait, hogy előkészítse lelküket a szenvedésre, megpróbáltatásra. Azért vezette ki őket a Getszemáni kertbe, hogy imádsággal, elmélkedéssel, a lélek magányában töltsék az utolsó perceket.

„*IME, ELEVE MEGMONDOTTAM!*“

A baj mindig fájdalmat okoz és nehéz azt elviselni, de kétszeresen fáj és kétszeresen nehéz, ha váratlanul ér. Amikor az Úr Jézus az utolsó, a legnagyobb katasztrófáról beszélt, megmondta előre mindazt a gyötrelmet, ami az emberiség történelmét le fogja zárni: „*Ime, én eleve megmondottam nektek mindeneket!*“ Mk.

13, 13. Hogyha majd az óra elkövetkezik, váratlanul ne találjon benneteket! A bajoknak és ennek a földi életnek vége, a halál, biztosan el fog jönni, csak az ideje bizonytalan. Az Úr eleve megmondotta, hogy mindig készen legyünk rá és ha bizonyos jeleket észreveszünk, akkor különösképpen vigyázzunk és sokat imádkozunk.

PRÓFÉTAI ÜZENET

Most, amikor itt az Úr Jézus közelében összejöttünk, hogy előkészítsük lelkünket mindarra, amit az Úr küld ezekben a nehéz időkben, úgy érzem, prófétai üzenetet kell átadnom. Ez nem jövendölés, hanem ugyanaz a szerep, amelyet Keresztelő Szent Jánosnak juttatott a Gondviselés. Ő azt hirdette: „Tartsatok bűnbánatot!” Mt. 3, 2. Térjetez magatokba és a bűnbánatnak és vezeklésnek gyakorlataival készítsétek elő a ne-

héz megpróbáltatások napjait. —
Eszembe jut Szent Márk apostolnál
az Úr szava: „Vigyázzatok, ébren
legyetek és imádkozzatok, mert nem
tudjátok, mikor jön el azon idő!”
Mk. 13, 33.

ELSŐ ELMÉLKEDÉS

SZŰZ MÁRIA ELŐTÉRBE LÉP

NEM TŰNT FEL?

Első elmélkedésünk a Boldogságos Szűznek arról a szerepéről szól, ami félreismerhetetlenül jel az újabb időkben. — Nem tűnik-e fel, hogy a Szent Szűz az utolsó évszázadban szinte előtérbe lépett a történelem színpadán? Hosszú időn át nagy feladatok, történések, szenvedések közepette úgy látszott, mintha Szűz Mária szerényen visszahúzódott volna abba a csendes kis szerepbe, amely neki itt a földön jutott az Úr mellett. Az utóbbi időben azonban kilép az ismeretlenség homályából.

MIND TÖBBSZÖR JELENIK MEG

Néhány napja, egy szentóra keretében ünnepeltük meg a lourdesi jele-

nések évfordulóját. A Boldogságos Szűzanya láthatóan megjelenik egy kicsi leánynak és nemcsak neki hoz üzenetet, hanem az egész emberiségnek. Később újra megjelenik, akkor már komolyabb üzenetet mond, sőt előre is jelez bizonyos eseményeket, amelyek az embert mélyen gondolkodóba ejtik. Sürgeti az Istenhez térést. Tartsatok bűnbánatot, mondja Lourdesban és ezt mondja La Salletében is. Nemsokára újra megjelenik Fatimában, a kis portugál faluban, ismét üzenetet hoz. Most már nemcsak a bűnösökért való imádságot kívánja, hanem az engesztelést sürgeti az egész emberiség megtéréséért, hogy Isten igazságos és súlyos büntetését visszatartsa.

AZ ÚR KIVÁNSÁGA!

A napjainkban történt felajánlás, a fatimai ünnepségeken elhangzott pápai szózat, az azt követő ünnepélyes

felajánlás Szeplőtelen Fogantatás ünnepe, mindez mi más, mint a Boldogságos Szűzanyának előtérbe lépése?! Mintha a Szűzanya bele akarna nyúlni az emberek életébe, bekapcsolódik abba a rettenetes harcba és küzdelembe, amely itt folyik a földön. De nemcsak befolyást akar gyakorolni, hanem uralkodni akar Isten elhatározásából. Az Úr kívánsága az, hogy a *Világ Királynőjének* tiszteljék a Szűzanyát és az ő igazságos és jószágos Szíve győzze le a sok szívtelenséget és gonoszságot, amely itt a földön az emberek életét annyira elkeseríti és annyi sok bűnnek, gonoszságnak a forrása. A Boldogságos Szűzanya egyik kiválasztott, nagy tisztelőjénél, Montforti Boldog Grignonnál olvassuk, hogy a Szűzanyának az utolsó időkben nagy szerepe lesz.

A TÖRTÉNELEM SZINPADÁRA LÉP

Szűz Mária akkor lépett a történelem színpadára, mikor az Úr először megjelent közöttünk. Akkor tűnik fel a Szűzanya alakja, akkor indul meg az ő szerepe, hiszen őáltala kaptuk az Üdvözítőt. Ő az út, amelyen keresztül hozzánk jött a világ Megváltója. Az a szerepe, hogy közvetítse számunkra az üdvösséget. Szíve összekötő kapocs az isteni irgalom és a bűnös ember között.

SZERÉNYEN VISSZAVONUL

Miután nekünk adta az Úr Jézust, mintha befejezte volna küldetését, szerényen visszavonul és csak itt-ott lép előtérbe. Az Úr Jézus halála és feltámadása után alig találkozunk vele, a Szentírás semmit sem jegyez fel róla, a hagyományok nagyon keveset szólnak felőle. Hosszú századokon át a szerény visszavonultság ho-

mályában marad, csak néha-néha jön elő, hogy Isten kegyelmét közvetítse, de azután ismét soká nem látjuk őt az események folyamán.

MIÉRT VONUL VISSZA?

Miért vonul vissza a Boldogságos Szűzanya akkor, midőn megindul az emberek megváltásának nagy műve? Boldog Grignon szerint ennek három oka van:

1. Nehogy az emberek, akik az ő isteni szent Fiáról még nagyon keveset tudnak, tévedésbe essenek és valahogy a Szűzanya személye elvonja őket az Úr Jézustól. Mintha a Gondviselés azt akarta volna, hogy előbb inkább az Úrhoz ragaszkodjanak és azután menjenek csak a Szűzanyához.

2. Ha előbb ismerik a Boldogságos Szűzet és azt a csodálatos szépséget, amivel a Magasságbeli őt felruházta, ez úgy eltöltötte volna az emberek

szívét, hogy abban nem maradt volna hely az Isten szépségének szemlélésére. Az Egyházon kívül állók számára a Szűzanyának ez a nagyobb tisztelete akadály lenne.

3. Féltő volt, hogy az emberek nem tudják megkülönböztetni a Szűzanya nagyobb tiszteletét attól az imádattól, amellyel Istennek tartozunk. — A Gondviselés úgy akarta, hogy Jézus Szíve és a Szűzanya szeplőtelen Szíve tiszteletének fejlődése más legyen. Ezért a Boldogságos Szűzanya szerényen visszavonult, hogy először az isteni Üdvözítő személye kösse le a szíveket.

A MÁSODIK ELJÖVETELKOR

A Gondviselés örök terve, hogy ha majd az Úr Jézus második eljövetele közeledik, a Boldogságos Szűzanyának ismét ugyanaz a szerep jusson, mint első jövetele alkalmával. Ha közeledik az idő, amikor az isteni

Üdvözítő másodszer is eljön a földre, akkor a Szűzanya nem marad többé az ismeretlenség homályában, hanem újra előtérbe lép. Legyen a Szűzanya újra út és közvetítő, mint az első eljövételkor.

ÁTVESZI SZEREPÉT

A Boldogságos Szűzanya az utóbbi évtizedekben többször megjelenik itt közöttünk. Eddig is közbenjárt és imádkozott érettünk, de nem tartott számot különösebb tiszteletre. Most azonban a Gondviselés kívánságára megnyilatkozik a Szűzanyának jószágos, tisztaságos Szíve, anyai szeretete. Közbelép a Szent Szűz, nemcsak a mennyei udvar, hanem az egész világ színe előtt és átveszi azt a szerepet, amelyet az Isten neki szánt az Úr második eljövetele előtt.

SZEPLŐTELEN SZIVÉNEK TISZTELETE

Láttuk Fatimában is, hogy a Boldogságos Szűzanya hivatkozik az isteni elhatározásra, hivatkozik arra, hogy a mennyei Atya ezeknek a nehéz időknek a büntetését csak akkor vonja vissza, ha az egész egyházban elterjed a Szűzanya szeplőtelen, tisztaságos Szívének tisztelete. Azt akarja az Úr Jézus, hogy az ő isteni Szíve mellett tiszteljük a Boldogságos Szűzanya Szívét is. Amit tehát a Szűzanya Fatimában hirdet, nem más, mint hogy az Úr Jézus Szíve tiszteletének minden ájtatosságához csatlakozzék a Szűzanya szeplőtelen Szívének tisztelete és engesztelése.

MIÉRT LÉP ÚJRA ELŐTÉRBE?

Kérdezzük most Boldog Grignonnal, miért kell ezekben az újabb időkben

a Boldogságos Szűzanyának újra előtérbe lépni?

1. Az első ok, amit Boldog Grignon megjelöl, a Szűzanyának *alázatosága*. Senki olyan magas méltóságra nem emeltetett fel, mint ő, senki akkora kegyelmet nem kapott. Isten nemcsak az emberek fölé emelte, hanem még az angyalok fölé is és azt akarta, hogy a Boldogságos Szűzanya legyen a legragyogóbb kisugárzása a kegyelemnek, a legtökéletesebb alkotása Istennek. Legyen a kegyelmek anyja a legszebb, a legtökéletesebb, a legszentebb, egyben a legalázatosabb. A Szűzanyát soha, egy pillanatra el nem kábította a kegyelmeknek, a kiválasztottságnak nagysága, sőt minél inkább tudatára ébred annak, hogy mi történik vele, annál jobban elrejtőzik, elhallgat. Szent Józsefnek sem árulja el titkát, egészen a Gondviselésre bízta magát. Tudja, hogy a jó Isten dolgozik benne, esz-

közül akarja felhasználni, Ő majd mindent elrendez a maga idejében.

KÉSZSÉGES ENGEDELMESSÉGE

2. Készséges szolgálója a Úrnak. Szerényen engedni fogom, hogy használjon engem eszközéül. Ez az értelme a Szűzanya szavának: „Ecce Ancilla Domini!” Királynőnek hirdeti őt az angyal és ő szolgálóleánynak vallja magát. Egyetlen feladata az engedelmesség. Ezt az engedelmességet, földöntúli szerénységet és készséges odaadást a Szűzanya mindig megőrzi. Tudjuk azt, hogy a jó édesanyák szeretnek eldicsekedni gyermekük jóságával, ügyességével, büszkék rá és elmondják, hirdetik, milyen boldogok ők. A Boldogságos Szűzanya sohasem beszélt Jézusáról, nem dicsekedett gyermekével, ő csak csendes szemlélője az isteni Üdvözítő életének és mindenkor készséges szolgálója az Úrnak.

SZERET ELREJTVE MARADNI

Mikor megindul az Úr Jézus nyilvános működése és egy alkalommal jelentik az Úrnak, hogy itt van az édesanyja, beszélni óhajt vele, ő akkor is szerényen visszahúzódik. Ezt az igénytelenségét akarja megjutalmazni az Úr. A malasztal teljes Szűzanya minden isteni kegyelemnek közvetítője, minden kegyelem rajta keresztül jut el az emberhez, de ő szeret az ismeretlenség homályában elrejtve maradni. Ő mindent csendben, rejtve tesz, — örül, ha a lélek rátalál Urára, egybeolvad Istenével; ha ezt elérte, akkor szerényen visszavonul és hálát ad az Istennek, hogy a lélek megtalálta üdvösségét.

MOST ISMERJE MEG A VILÁG!

Most azonban azt kívánja az Úr, ismerje meg az egész világ a Szűz-

anyának jóságos Szívét, amely annyi jót tett anélkül, hogy mi sejtettük volna. Isten kívánja, hogy ez a remekmű, ez a legtökéletesebb alkotás ne legyen elrejtett remeke Istennek, hanem dicsőüljön meg és foglalja el az emberek előtt is azt a helyet, amely megilleti őt, amelyet neki szánt a Mindenható.

EGYENES, BIZTOS ÚT

Az Úr második eljövetele előtt is ugyanazt az utat, ugyanazt a közvetítőt akarja felhasználni, mint első eljövetele alkalmával. A Szűzanya egyenes és biztos út Krisztushoz, éppen azért azok a lelkek, akik ebben a nehéz, utolsó órában a leg-hűségesebb gyermekei a mennyei Atyának, a Szűzanya lelkén keresztül, a Szűzanya Szívével egyesülve érik el a lelkiéletnek azt a szentségét, tisztaságát, szeretetét, amelyre őket a jó Isten kiválasztotta.

HOGYAN LÉP ELŐTÉRBE?

Most nézzük, hogyan lép előtérbe a Boldogságos Szűzanya az utolsó időkben?

1. Először is *irgalmasságával*. Senki annyira nem látja a bűnnek rettenetes következményeit, mint ő. Senkinek a szíve annyira össze nem szorul, mint neki, amikor egy lélek megindul a lejtőn, amelynek a végén ott van az a rettenetes örvény, a kárhozat. A Szűzanya Szíve ugyancsak fáj, mikor látja, hogy az emberek többsége mégis a bűnnek útján halad, gonoszságot gonoszságra halmoz. Jóságos anyai Szíve irgalomra hangolódik és Isten trónja előtt közbeveti magát értünk és könyörög a szegény, eltévedt, csetlőbotló bűnös emberért. — Ez az igazi jelentősége a Szűzanya megjelenésének. Ezért jött Lourdesba, ez hozta hozzánk La Salettebe, ezt mondja Fatimában is, hogy lássuk, miért

kell engesztelnünk. Az ő irgalmas Szíve azért fordul hozzánk, hogy megmutassa, mi az az egyetlen eszköz, amely még az utolsó időkben is meg tud menteni bennünket. Az emberek azonban úgy látszik nem fogadták el az utolsó eszközt! Az isteni irgalom várt még egy ideig, de mivel az emberek nem tértek meg, hanem még jobban belekeveredtek a bűnbe, elkövetkezett az isteni igazságosságnak szigorú ítélete. Most veti magát közbe irgalmasan a Szűzanya. Egy eszközt ajánl: az engesztelést. Megtanít bennünket engesztelni, hogy mégegyszer alkalma legyen a bűnös embernek Istenhez térni.

ERŐVEL ÉS HATALOMMAL

2. A Boldogságos Szűzanya másodszor *erővel és hatalommal* lép előtérbe. Nemcsak könyörög értünk, hanem Istentől ráruházott hatalom-

mal jelenik meg, amelyet akkor kaptott, mikor még meg sem született. A Boldogságos Szűzanya az emberiség történetében már a paradicsomban szerepelt. Hiszen ismerjük a mennyei Atyának ígéretét — amelyről majd külön is elmélkedünk —: „Ellenkezést vetek közötted és az Asszony között!“ A Szűzanyának a hatalma abban áll, hogy széjjeltepossa a sátán fejét! Úgy jelenik meg, mint „*jól rendezett hadsereg*“, olyan ereje van, hogy szembeszáll Isten összes ellenségeivel, mindenkivel, aki a másik zászló alá, a sátán zászlaja alá gyülekezik. Olyan félelmetes ellensége a gonosznak, hogy az semmitől annyira nem fél, mint éppen tőle.

ÉLRE ALL ÉS VEZET

Emlékezünk a történelemből arra az időre, amikor Franciaország teljesen elvesztette önbizalmát, egy

fiatal leány áll az élre: Jeanne d'Arc és győzelemről győzelemre vezet a francia hadsereget. Valahogy hasonló történik most is. Mikor mindenki azt hiszi, hogy a gonoszság győz, hogy nem tudunk kitérni annak az áradatnak, amely mindent magával sodor. Akkor megjelenik a Szűzanya és félelmes erővel áll az élre, hogy győzelemre segítsen bennünket. Valóban a sátánt és csatlósait csakis a Szűzanya ereje tudja letiporni.

KEGYELEMMEL

3. A Szűzanya végül előtérbe lép *kegyelemmel*, hogy Jézus Krisztus vitéz harcosait és hű szolgáit bátorítsa, támogassa. Rá is szorulunk erre a kegyelemre, segítségre, mert az utolsó időkben nagyobb a küzdelem, elkeseredettebb a harc a sátán és a lélek, a gonoszok és a jók között.

FELSZABADULT A SÁTÁN

Ezekben az időkben nem is annyira emberek küzdenek egymás ellen, hanem a gonoszság küzd a jó ellen. Emmerich Katalin száz évvel ezelőtt látta, hogy a sátánok fejedelmének, Lucifernek — akit az angyalok fejedelme megkötözve a pokol mélyére taszított, — egyszer majd feloldódik a kötéléke, 50 vagy 60 évvel a kétezredik év előtt. Egészen világos előttünk, hogy most a pokol ereje küzd, felszabadult a sátán, Lucifer terjeszti a gyűlölséget.

A GYŰLÖLSÉG ATYJA

Hogyan tudott a földkerekség ilyen szörnyű háborúba és összeütközésbe keveredni? Csakis a gyűlölet atyja által, akinek lényegéhez tartozik a gyűlölet. Ha ő felszabadul, a gyűlölség magvát szórja szét. Nem tűnt-e fel, hogy mindenfelé mennyi

gyűlölet, mennyi szeretetlenség van? Ez Lucifer szelleme, akinek feloldódtak kötelékei és most felhasználja az alkalmat, hogy mindent összekeverjen, a jókat meggyötörje és a Szűzanya táborához tartozókat, az Úr követőit rettenetesen megkísértse. Boldog Grignon Lajos mondta: „nagy szenvedéseket fog előidézni és egyeseket irtóztató kísértésekkel gyötörni.“

SOHA MEG NEM BÉKÜL

Itt van az óra! Ne kételkedjünk abban, hogy a sátán most, amikor felszabadult, minden pillanatot kihasznál arra, hogy Isten gyermekeit és a Szűzanya szolgálait meggyötörje. Lucifer soha meg nem békül. Első perctől kezdve, midőn megtudta, hogy Isten a bukott angyalok helyére más teremtményeket, embereket állít, a legnagyobb ellensége lett az emberiségnek. Mindig gyűlöli, ellene

tör, de különösen megkísérte majd az embereket, ha bizonyos jelekből látja, hogy közel a vég, hogy kevés ideje van már hátra!

ÉRTSÜNK MI IS E JELEKBŐL!

Mit jelent az, hogy bizonyos jeleket jó nekünk szem előtt tartanunk? Melyek azok a jelek? Kell-e félni tőlük? Ezért vágytam beszélni az én testvéreimmel, hogy ezeket komolyan megbeszéljük. — Eltörpül most az ember életének minden ügyesbajos dolga, itt a világtörténelemnek legfontosabb eseményei készülnek. Mi most azért gyűltünk össze, hogy megtanuljunk őrködni, felvértezzük magunkat minden eshetőségre és imádságos lélekkel készüljünk arra a küzdelemre, melyet akarva, nem akarva fel kell vennünk.

*MEGIGÉRTÉ, HOGY GYŐ-
ZEDELMESKEDNI FOG*

Minél jobban nő Lucifer gyűlölete, annál jobban vigasztaljon bennünket az a tudat, hogy mi a Szűzanyához tartozunk és a Szűzanyának hatalom adatott a sátán fölött, hogy széjjel-tiporja fejét. Minél készségesebben adjuk át magunkat, annál biztosabb a győzelmünk. A Szűzanya letiporja a sátán fejét, hiszen a fatimai jelek alkalmával megígérte, hogy az ő szeplőtelen Szíve győzedelmeskedik!

MÁSODIK ELMÉLKEDÉS

ITT VOLNA AZ IDŐK TELJE ?

KÖZELEDIK? ...

Ha az ember fellapozza Boldog Grignon könyvét a tökéletes Mária tiszteletről, megdöbbenve látja annak lapjain azokat a sejtelmes jóslásokat, amelyeket első elmélkedésünkben csak úgy távolról érintettünk. Az ember lelkében önkéntelenül felmerül a kérdés: hát itt volna már az idők telje? Ez az Úr második eljövételének ideje? Vajjon már közeledik az Úr Jézus második, ünnepélyes megjelenése? Valljuk csak be, ha nem is a vallásos élettel kapcsolatosan, de szerte a világban na-

gyon sokszor szó esik erről! Lelki életünket is közelről érinti! Ez az oka annak, hogy a dolgokat most is komolyan megbeszéljük. Olyan sokat beszélnek jövődölésekről! Mit tartson ezekről a lelki életet élő ember?

„*QUANDO MARCUS PASCHA DABIT! . . .*“

A napokban egy magyar újság, mely nem is a szélsőséges lapok közé tartozik, erről a kérdéstről tárgyalt és gúnyolódva emlegette, hogy valami semmittevő középkori barát, aki ráért ilyesmivel foglalkozni, azt jövődölte, hogy ha húsvét és pünkösd bizonyos napokra esik, akkor az egész világ jajgatni fog: „Quando Marcus Pascha dabit, totus mundus vae clamabit!“ — Már a múlt század nyolcvanas éveiben is Szent Márk napjára esett húsvét, akkor azonban nem történt semmi. Most ismét ese-

dékes ez a jóslat. Valóban, az egész világ máris jajveszékél!

MI FOG TÖRTÉNNI?

De nemcsak ez az egyetlen jövődőlés jár szájról-szájra szerte a világban, hanem másokról is beszélnek az emberek, amelyek a legkülönbélebb forrásokból származnak. Beszélnek arról, hogy össze fog omlani minden, hogy szörnyű vérengzés között kettéoszlik Észak és D l. A Dél az Úr Jézus Szívének zászlaja alatt szembeszáll az Északkal, az Úr eleneivel. Ezek körülveszik majd hazánkat is. — A kis csapat minden nagyobb emberi segítség nélkül, tisztán az Istentől nyert ihlet és lelkesedés erejével felülkerekedik, azonban nem képes feltartóztatni az istentelenek seregét, amelyek közben Rómát is pusztítják és a Szentatyát vagy megölik vagy számkivételbe kényszerítik. Jön majd egy

nagy fejedelem és segítséget hoz, de ez a segítség sem tud a helyzetten változtatni.

HÁROMNAPOS SÖTÉTSÉG?...

Midőn a gonoszság mindenhol nyomorgatja a jókat, Isten közbelép és akkor jön egy háromnapos teljes sötétség, amely alatt csak a szentelt gyertyák égnek. Az emberek nem tudják mi lesz és ez annyira megremíti őket, hogy részben meghalnak, részben megtérnek. Mikor ez a megtérés, ez az Istenhez fordulás teljes lesz, akkor megszűnik a sötétség és egy általános kibékülés következik, amelyet egy nagyon boldog, körülbelül negyedszázadra terjedő békeidő követ. Olyan béke, amilyen még nem volt a földön, amikor mindenki Istenhez tér, mindenki szeretné az evangéliumot megismerni. A pogányok is vágyódnak Krisztus igazsága után. Akkor,

ebben az általános, Isten után való vágyakozásban, olyan missziós munka indul meg, hogy mindenfelé el tudják vinni az evangélium világosságát. Olyan anyagi fellendülés követi ezt a lelki megigazulást, hogy a legnagyobb jólét, a legnagyobb boldogság lesz mindenfelé. Csak egy gondolat fogja megzavarni ezt a boldogságot, mindenki érezni fogja, hogy nem tart soká és hogy közel van az idők telje.

AZ ANTIKRISZTUS KORA

Ezek a jövendölések tudni vélik azt is, hogy ebben a boldog békekorokban születik meg az Antikrisztus. Alig lesz 33 éves, amikor megfordul újra a világ sora és az ifjú nemzedék elfelejti azt a szörnyű szenvedést, amelyen az emberiség átment és lassankint megint elfordul Istentől. A nagy jólét folytán az emberek ellanyhulnak a vallásos

buzgalomban. Ez az elfordulás a végén kirobban. A fiatalok élére áll egy vezér, az Antikrisztus, aki az ifjúság lelkesedése mellett magához ragadja a hatalmat. Tíz uralkodó csatlakozik hozzá. Ekkor ismét a jók üldözése következik, mely körülbelül 35 évig tart. Közben, amikor az Antikrisztus már látszólag győz Krisztus felett, betelnek az idők és következik a világ vége.

MIT TARTSUNK EZEKRŐL?

Bennünket talán jobban érdekel, hogy ez a vérengzés és az istentelenek felülkerekedése küszöbön van-e már? Ha az ember körülnéz és látja az eseményeket, önkéntelenül összeszorul a szíve és nem tudja, mit gondoljon. Mi ez? A világ vége-e, vagy csak közeledés a világ végéhez? Lehet-e hitelt adni ezeknek a jövődöléseknek, vagy pedig helyezkedjék az ember arra az állás-

pontra, hogy ezek csak elképzelések? Lehet azt mondani, hogy csak rémlátomások? A jövődölések igen sok olyan dolgot tartalmaznak, amelyek bekövetkeztek, tehát egyszerű rémlátomásoknak bélyegezni nem lehet. Azt sem lehet azonban mondani, hogy ez mind be fog következni. Vajjon mi elvessük-e ezeket, vagy elfogadjuk, gondolkozzunk-e fölöttük, vagy sem? Arra az álláspontra helyezkedjünk, amit egy komoly lelkiatya mondott: Én nem tudom elhinni, de nem merem tagadni sem!

MIT SZÓL HOZZÁ A JÓZAN ÉSZ?

Az ember önkéntelenül is azt kérdezi: mit szól a józan ész ezekhez a jövődölésekhez? Ezt kell nekünk is megbeszelnünk, mert akárhogy mondja valaki, hogy ő nem hisz a jóslásokban, magában mégis másként gondolkodik és valahányszor

egy rossz hírt kap, mindig felszisszen. Nem szabad elfelejtenünk az őszi eseményeket. Mihelyt enged a tél, kitavasodik felettünk, a józan ész azt mondja, könnyen folytatódhatnak az őszi események, könnyen itt lehet a vég, olyan értelemben, hogy este nyugodtan lehajtjuk fejünket pihenőre és a másvilágon ébredünk.

EDDIG CSODÁSAN MEGVÉDETT A NAGYASSZONY

Ezekről a dolgokról ne beszéljünk sokat, ez nem tartozik ide. Az bizonyos, hogy a külső jelek szerint nagyon nehéz idők következnek. Tagadhatatlan, hogy a jó Isten különös csodája az, hogy ennek a világ-felfordulásnak szenvedéseiből olyan kevés jutott még eddig nekünk. Eddig is azt hirdettük, hogy ez a Szűzanya különös jóságának, közbenjárásának és az engesztelésnek köszönhető. Ha nem engeszteltünk

volna, ha nem lennénk Mária ország, nem hiszem, hogy olyan feltűnő módon megkímélt volna bennünket az Úr.

ENGESZTELES A SZENTÉVBEN

A szentévben, 1938-ban az egész ország engesztelt, lelkigyakorlatot tartott, meggyónt és megáldozott. Közel kétszázezer férfi áldozott az Eucharisztikus Kongresszus éjszakai szentégimádásán. Nem is számolták össze, hogy a nők közül mennyien járultak szentáldozáshoz. A gyermekek közül közel félmillió. Akik nem tudtak feljönni, azok is imádták az elrejtett Üdvözítőt és az ország minden részében engesztelték, megkérlelték, hogy Isten haragját hárítsa el fejünk feől. Ne feledjük el, hogy éppen a Kongresszus napjaiban úgy látszott, hogy eldördülnek az ellenünk felállított ágyúk.

FÉNY A SÖTÉT ÉJSZAKÁBAN

Felejthetetlen az a hangulat, amikor az éjjeli szentségimádásra körmenettel kísértük a pápai nunciust, aki azóta Krisztus utóda lett: az engesztelő imádáson koromsötét éjszaka borult fölénk, de égett a sok gyertya az Oltáriszentség körül és a közös elmélkedés éppen az engesztelésről szólt. Úgy a szívünkbe markoltak az engesztelés könnyörgései a sötét éjszakában. — Ilyen az élet is! Körülvesz bennünket a gonosz sötétsége, de mi felemeljük szemünket az Úrra és benne bízunk. — Később tudtuk meg, hogy amíg az engesztelő szentségimádás tartott, az egész Hősök terét katonák vették körül, mert az Úr ellenségei készültek, hogy megzavarják az éjszakai imádást.

AZ ENGESZTELEÉS GYÜMÖLCSEI

Az engesztelésnek ilyen nagy hatását még nem láttuk soha. Az Eucharisz-

tikus Kongresszust tulajdonképen Lengyelországban, Varsóban akarták megtartani, ők azonban kifogást hoztak fel, hogy háborúra készülnek és nem tudják a sok vendéget befogadni. Hol van most Lengyelország, hol van Varsó? A magyar nemzet a szeretet jegyében tartotta meg az Eucharisztikus Kongresszust és minden áldozatot meghozott, hogy nálunk legyen. És csodálatos, elleneink széjjel-oszlottak és Szent István országának részei szinte kardcsapás nélkül visszatértek. Bizonyos, hogy itt Isten keze dolgozott, bizonyos, hogy a jó Isten segített meg minket, mert engeszteltünk.

MIT VÁRHATUNK MOST?

De hát most mi lesz? Mi fog most történni, mit várhatunk a következő napoktól? Az emberi ész itt megáll és nem tud mit mondani. De higgyük, ha a Boldogságos Szűzanya

bennünket eddig így megvédett, akkor most is megvéd. Hiszen éppen azért jelent meg Fatimában, hogy megmentsen a nagy pusztulástól. A nagy csodával akarta megállítani a bűnöst a lejtőn és engesztelésre bírni. Engesztelés és a bűnösök megtérítése, ez volt a Szűzanya szándéka.

AMIT MÁRIÁTÓL MEGTUDTUNK

A jövődöléseknek egy kis töredéke nyilvánvaló lett a legutóbbi időben. A Szűzanya azt mondta, hogy ha az emberiség az ő szeplőtelen Szívét tisztelni fogja, akkor az isteni irgalom megkegyelmez és az isteni igazságosság nem sújt tovább, de ha nem, akkor igen súlyos baj fog bekövetkezni. A harmadik jelenésében több titkot közölt a fatimai Madonna. Többek között azt mondta, ha az emberek nem teljesítik kérelmét és nem szünnek meg megbántani az Urat, akkor istentelen propaganda

árasztja el a világot és az elsónél sokkal rémesebb háború következik... Megtörtént! Azután azt mondotta még a Szűzanya, hogy éhínség következik. Nem tudjuk, vajjon megtörtént-e ez és az a szenvedés, ami eddig is elérte már az emberiséget, az-e, amit a Szűzanya előre mondott, vagy még nagyobb, még szörnyűbb éhínség következik, amikor valóban éhen pusztulnak az emberek. Végül azt mondotta, hogy sok helyen felülkerekednek az Isten ellenségei, üldözni fogják a Szentatyát és az Egyházat, az istentelen propaganda veszélybe sodorja az emberek hitét és sokan meginognak hitükben.

KEMÉNY OSTOR ISTEN KEZÉBEN

A háború kemény ostor Isten kezében, amely az emberiségnek éppen azon javait fogja elvenni, amelyhez leggörcsösebben ragaszkodik. Az Úr csak azért adta a földi javakat, hogy

eszközül szolgáljanak. Az emberek azonban megfélelkeztek Istenről és úgy ragaszkodtak a föld javaihoz, mintha az lenne az ember örök célja és ebben találná meg egyetlen boldogságát. A háborúban Isten egyszerűen elvonja tőlük ezeket a javakat. Egy kis böjt, vagy önmagtagadás miatt már siránkoztak és támadták az Egyházat. Most akarva nem akarva böjtölniök kell és le kell mondaniuk mindenről, amihez úgy hozzátapadt a szívük. Az Úr egyiket a másik után veszi el. Hiába gyűjtenek össze kincseket ruhában, cipőben, élelemben és egyéb javakban. Mikor azt hiszik, biztonságban vannak, egyszerre földönfutókká lesznek és mindenüket elvesztik. Sokszor éppen azokat sújtotta legjobban az Úr, akik legtöbbet élveztek itt a földön.

BETELT-E MÁR A POHÁR?

A mai emberiség még nem tudta, mi az éhinség, most kezdi megismerni,

hiszen fogytán van már a legszükségesebb is. Képzeljük el, ha valóban háborús területté válik a város, ha rendszeres légitámadás ér bennünket is... Nem tudjuk, hogy amit a Szűzanya előre megmondott, vajjon elérkezett-e már, vagy még nem!

KÉTSÉGBE ESSÜNK?

Nem tudjuk, milyen fordulat lesz, nem tudjuk, mi történik máról holnapra, annyi bizonyos, hogy ha Krisztus ellenségei kerülnek felszínre, nem fogják megkímélni az Úr hűségese követőit. Mit tegyünk tehát ezekben a válságos időkben? Vajjon kétségbe essünk? Vagy tagadjuk, hogy baj van? Élünk a mának?

SZENT GERGELY PÁPA INTELME

Szent Gergely pápa 35-ik homiliájából veszem az erre vonatkozó erköl-

csi intelmet: „Urunk és Üdvözítőnk a veszendő világ bajait hirdeti, hogy kevésbbé zavarjanak bennünket, előre tudva róluk. Az előre látott bajok kevésbbé sujtanak és nagyobb türelemmel hordozzuk a világ nyomorúságát, ha az előretudás pajzsával védekezünk...”

Az Úr előre figyelmeztetett bennünket mindazokra a bajokra, amelyek bekövetkeznek. Ne féljünk! Ha mi szembenézünk a bajokkal, amikor azok még nem következtek be, akkor könnyebb lesz azokat elviselni. Ha hirtelen szakadna ránk, az annyira lesujtana, hogy alig tudnánk magunkhoz térni. Ha azonban előre sejtjük, akkor a lelkünket hozzákészítjük, hogy váratlanul ne érjen a csapás, a szerencsétlenség. Legyünk tehát készen minden bajnak és szenvedésnek elviselésére! Ne lepjen meg bennünket, ha az idők folyása úgy változnék, hogy a legszörnyűbb megpróbáltatásokban lenne részünk!

FIGYELMEZTETÉS AZ ÖRÖK BAJOKRA

„A sokféle baj és szerencsétlenség figyelmeztet az elkövetkező örök bajokra; a véget nem érő rosszat sok véges rossz előzi meg, melyeket az ég és föld, az elemek és az emberek részéről kell elszenvednünk.“ — A földi élet szenvedései juttassák eszünkbe, hogy milyen lehet a kín, az a végtelen nagy gyötrellem, amelytől megszabadított az isteni Üdvözítő. A szenvedés mindig arra figyelmeztessen, hogy nagyobb szenvedéstől szabadított meg az Úr. Esméljünk rá, hogy mi várna reánk, ha az Úr-hoz hűtlenek lennénk.

NEM IJESZTGETNI AKAR AZ ÚR!

„A prófécia int, figyelmeztet, képben festi meg a jövőt: tanuljunk a bűntől irtózni, Isten haragjától félni, tartunk penitenciát, térjünk jobb útra

és mivel szörnyű veszedelem ólalkodik a bűnöző körül... készülünk a nagy útra, a végső órára.“ — Ezekben a jövendölésekben nem ijesztgetni akar bennünket az Úr, hanem bűnbánatra indít. Nem az itteni veszedelmek a borzalmasak, hanem azok az örök kínok, amelyeknek a földi szenvedések csak előképei. Ha szenvedünk, jusson eszünkbe, hogy mindez hasonlíthatatlanul kisebb baj, mintha az Úr Isten haragját vonnánk magunkra.

FÉLNI A BÜNTŐL!

Meg kell értenünk, bármi történjék, inkább engedelmeskedünk Istennek, mint az embernek. Tanuljunk meg a büntől félni! Most is, ebben a nehéz időben, irtózzunk mindentől, ami bűn. Hallottuk, hogy Lucifer, a gonoszság fejedelme most engedélyt kapott arra, hogy megsokszorozza támadásait, — tehát nekünk fokozot-

tabban irtóznunk kell a bűntől, fél-
nünk Isten haragjától és bűnbánatot
tartanunk. Ezért első programja
minden engesztelésnek a bűnbánat.
Tartsatok bűnbánatot, hogy annál
jobban belekapaszzkodhassatok Isten-
be!

SZŰZ MÁRIA KÖZBELÉP

Ezért lép a Szűzanya előtérbe, hogy
az ő Szíve kapocs legyen, amely
mindjobban odaláncol minket az Úr-
hoz, hogy amikor reánk szakadnak a
kísértések, az ő közbenjárása bizto-
sítsa számunkra az üdvösséget. Rög-
tön megértjük, mit akar a Boldogsá-
gos Szűzanya mondani ezekkel a sza-
vakkal. Akik úgy engesztelnek, mint
ahogyan ő akarja, azok nem fognak
elkárhozni. A Szűzanya nem engedi
elveszni azt, aki belekapcsolódik az
ő szeplőtelen Szívének győzelmeibe.

*„TALÁN MÁR A KÜSZÖBÖN
ÁLL ÉS VÁR!“*

Végül azt mondja a nagy pápa: „Imával, böjttel, alamizsnával és bűnbánattal készülünk a nagy útra, a végső órára... a halálra, amely talán már a küszöbön áll és reánk vár.“ A Szentírásban többször olvasuk, hogy a halál úgy jön, mint a tolvaj. Ezek a nagy megpróbáltatások, amelyek fenyegetnek és esetleg utolérnek bennünket, ezek számunkra a világ végét, a földi élet befejezését jelzik. Ezért sohasem annyira időszerű, mint most, a nagy pápának üzenete: engesztelni és vezekelni.

KÉSZÜLJÜNK A NAGY ÚTRA!

Készüljünk arra, hogy a Boldogságos Szűzanya eljön értünk, hogy átvigye lelkünket oda, ahol ő otthon van. Azért jöttünk össze, hogy elkészüljünk a legnagyobb szenvedésekre,

készen legyünk minden pillanatban arra, hogy ha a jó Isten úgy akarja, elindulhassunk nyugodt lélekkel az utolsó útra.

HA CSAK NEGYEDÓRÁNK VOLNA HÁTRA?

Egy bizonyos: a halál, amely úgy jön, mint a tolvaj. Hogy mennyi van hátra, senki nem tudja! Mit tennék akkor, ha tudnám? Mit csinálnék, ha Isten elküldené angyalát, aki megmondaná, hogy már csak ennyi és ennyi nap van hátra? Szent Alajos életében olvassuk, hogy egyszer rekreációban az egyik novicius megkérdezte társait, mit csinálnának akkor, ha az Úr azt mondaná, hogy csak 15 perc idő van hátra? Mindenkinek volt valami gyors elintézési valója, csak Szent Alajos mondotta: én nyugodtan tovább játszánék. Mindent Isten iránt való szeretetből tettem, még a játékot is, tehát nincs okom félbeszakítani azt.

NYUGODTAN NÉZHETÜNK A HALÁL SZEMÉBE!

Ha nem tudjuk, mennyi idő van még hátra, akkor sem szabad fejevesztetten ide-oda kapkodnunk, akkor is Szent Alajos szellemében nyugodtan kell szembenéznünk a halállal, hiszen egész életünket Istennek ajánlottuk az engesztelő, hősi felajánlással. A Szűzanya a kis fatimai gyermekeknek is csak azt mondotta, hogy rövidesen eljön értük és elviszi őket a mennybe. Nekünk is azt üzeni, hogy ne féljünk a haláltól, hiszen ő jön el értünk, hogy hazavigyen és abban a boldogságban részesítsen, amelyet az Úr Jézus készített nekünk odaát.

NE FELEJTSÜK: ENGESZTELŐ LELKEK VAGYUNK!

Ne felejtsük el, hogy engesztelő lelkek vagyunk, a jó Istentől azt a hi-

vatást kaptuk, hogy ajánljuk fel életünket engesztelő áldozatul. Eleget akarunk tenni azokért a szörnyű bűnökért, amelyeket az emberek követnek. Életünk programja a bűnbánat. De mi megfeledkezünk arról, hogy önmagunkért engeszteljünk, mi felajánljuk minden vezeklésünket másokért, a bűnösökért, rábízva saját sorsunkat annak Szívére, aki legjobban szeret bennünket. Ne féljünk tehát átlépni az örökkévalóság küszöbét, mert az első, akivel találkozni fogunk odaát, a Boldogságos Szűzanya lesz. Akkor meg fogjuk érteni, hogy ő miért akart minket engesztelő lelkekké nevelni, miért akarja, hogy ne a földi örömeinkben leljük boldogságunkat, miért kellett annyit szenvednünk és miért kellett ezt mind odavinni az engesztelés oltárára?

ÉLETÁLDOZATUNK ÉRTELME ÉS DICSŐSÉGE

Ott egyszerre minden világossá válik, hogy mi értelme volt a mi engesztelésünknek, hogy hány lelket tudtunk kiragadni a sátán karmaiából. Talán éppen a mi életáldozatunk fogja visszatartani Isten büntető kezét! Ha már átléptük a túlvilág küszöbét, látni fogjuk az értelmét életáldozatunknak, hogy élő, szent, Istennek tetsző áldozatok voltunk! Ott tűnik ki csak igazán, milyen nagy kegyelem volt ez! Igen, ott lesz világossá, hogy a Szűzanya mennyire szeret bennünket!

MENNYIRE SZERET A SZŰZANYA?

Mi nem is sejtjük, nem is érezzük, mennyire szeret a Szűzanya minket. Talán éppen ő eszközölte ki, hogy éppen most szülessünk és e ziva-

taros, nehéz időkben lehessünk az ő gyermekei, zászlajának harcosai, akik a sátánnal megküzdünk! Talán ő eszközölte ki külön a jó Istentől, hogy mi ezeknek a nehéz időknek súlyát viseljük, engeszteljük és ezzel hozzájáruljunk a bűnösök megtérítéséhez, Krisztus megváltói működésének sikeréhez. Talán a Szűzanya eszközölte ki, hogy megismerjük ezt a hősi felajánlást?! Odaát mindent megtudunk!...

MÁRIA VISZ MINKET ISTEN ELÉ

A fatimai jelenéseknek legmélyebb értelme a Szűzanya szeplőtelen Szívének tisztelete, amely abban áll, hogy együtt éljünk vele, legyen az ő akarata a mi akaratunk. Szívének minden érzelme a mi érzelmünk. Ha így egybeforrunk vele, akkor ő maga vezet minket Isten ítélőszéke elé és ő lesz szószólónk az örök Bíró előtt.

MÁRIA GYŐZELME!

A Boldogságos Szűzanya ezekben a nehéz időkben Krisztus szavait idézi: Ne féljetek, én meggyőztem a világot! Krisztus legyőzte a sátánt és hatalmat adott a Boldogságos Szűzanyának, hogy ezekben az utolsó időkben széjjeltiporja a sátán fejét és győzelemre juttassa Krisztus gyermekeit a sátán fölött!

HARMADIK ELMÉLKEDÉS

VÉGSŐ HARC A SÁTÁNNAL

KEVÉS IDŐ VAN MÁR HÁTRA!

Arról ismerjük meg, hogy elközelgett az idők telje, hogy a gonoszlélek megkészszerzi erőfeszítéseit. Az Úr Jézus második eljövetele felé a sátán látja, hogy kevés ideje van már az emberek elcsábítására. Ezt a kevés időt a legjobban akarja felhasználni. Lehetőleg minden alkalmat megragad, hogy a lelkeket bűnre csábítsa és a kárhozatba döntse. Azokat a jeleket, amelyeket az Úr Jézus a vég kezdetéről előre mondott, a sátán is ismeri, hiszen a nyilvánkozttatást ő is tudomásul vette. A sátán tiszta szellem, csupa ész és tehetség, ezért hamarabb felfogja Isten tanítását, mint mi és jobban

megérti a kinyilatkoztatás igazságait, amelyeket a jó Isten nekünk adott.

AZ IDŐ JELE

Anélkül, hogy mi azokhoz a jövődölésekhez folyamodnánk, melyekről előbb volt szó, világosan látjuk, hogy mikor a sátán megkétszerezi erőfeszítéseit, akkor nekünk vigyáznunk kell! Nem tudjuk ugyan az időt, az órát, amikor az idők telje bekövetkezik, — azt az Úr nem akarta kinyilatkoztatni, — de a jelekből következtethetünk, mert a sátán erőfeszítése számunkra szintén jel, amelyből láthatjuk, hogy közeledik a vég. Ha a fatimai jelenésekben a Szűzanya sok mindent nem mondott volna meg előre, akkor is azt kellene tartanunk, hogy ez a sátáni erőfeszítés, amely napjainkban történik, igen komoly jele annak, hogy az emberiség lassan halad a végső kifejlődés felé.

„KIS BÉKESZÜNET KÖVETKEZIK“

A Boldogságos Szűzanya megigérte Fatimában, hogy ha nagyon buzgón engesztelünk, ha az ő tisztaságos, jóságos Szívével egyesülve élünk és engesztelő áldozatunkat így nyújtjuk a mennyei Atyának, akkor el fog jönni a Szűzanya szeplőtelen Szívének győzelme és utána a békeszünet. Sok szenvedés után tehát várhatjuk azt a boldog kort, amelyről a jövődölések beszélnek. De ez is feltételekhez van kötve. Attól függ, hogy az engesztelők tábora elég erős, elég nagy lesz-e ahhoz, hogy a jó Isten igazságosságát kiengesztelje azért a tengernyi bűnért és gonoszságért, amely égbe kiált büntetésért. Ezért erőlködik tehát a sáttán és igyekszik az engesztelést megghiúsítani. Nem is csoda, hogy ennyire erőlködik, hiszen egészen előnti lelkét az irigység és gyűlölködés ellenünk. Át akarja húzni Isten

terveit. Meg akarja akadályozni Isten gondolatainak megvalósulását bennünk. Az isteni hatalommal azonban nem tud szembeszállni. Éppen akkor, amikor legjobban erőlködik, válik az isteni Gondviselés eszközévé.

„ELLENKEZÉST VETEK...”

A jó Isten a sátánnal szemben a Boldogságos Szűzanyát ruházta fel hatalommal és kegyelemmel az idők kezdete óta. Az ellenségeskedés a Szent Szűz és a sátán között nem most kezdődött, nem is akkor, amikor a Boldogságos Szűzanya megszületett, hanem akkor, amikor a bűn a világra jött. Az emberiség életének kezdetén mondta az Úr, midőn az ősszülöket kiűzte a paradicsomból: „Ellenségeskedést vetek közéd és az Asszony közé, ivadékod és ivadéka közé. Az széttiporja fejedet, te pedig a sarka után lesel-

kedel.“ (Gen. 3, 13.) Ez az ellenségeskedés, amelyet Isten a Boldogságos Szűz és a sátán között létrehozott, fenn fog állni a világ végéig. Mindvégig ellenségeskedés lesz a sátán és a Szűzanya között, a sátán ivadéka és az ő gyermekei között.

A VÉGSŐ KÜZDELEM FELE

Ez az ellenkezés egyben jövendölés is. Azokra az utolsó időkre vonatkozik, amikor ez a harc, ez az össze-csapás a sátán ivadéka, csatlósai és az Isten harcosai, a Szűzanya gyermekei között a legerőteljesebb lesz. Ez a harc napról-napra fokozódik egészen az utolsó felvonásig, az Antikrisztus idejéig. És ha közben jön is a rövid „békeszünet“, a sátán azt is arra használja, hogy még jobban összegyűjtse azokat, akik az ő hívei, hogy annál erőteljesebben törjön ki azután a gonosz végső küzdelme,

amely az emberiség történelmének befejezése lesz. Ha ez a harc a jó és a gonosz között szemünk láttára nőttön nő, jele annak, hogy az emberiség története a végső kifejlődés felé közeledik.

A SÁTÁN KEZE

Kétségtelen, hogy ez a mostani öszszecsapás is a gonoszlélektől származik. Látjuk ezt nemcsak Emmerich Katalin látomásából, amelyről szó volt, hanem abból a szellemből is, ami ma betölti a világot. Magát a sátánt nem látjuk, de ármánykodását, keze művét a világ eseményeiben felismerjük.

A jó Isten nem engedi, hogy a sátánt a maga valóságában lássuk, mint ahogyan az angyalokat sem láthatjuk. A gonoszlélekről, a bukott angyalokról nagyon keveset tudunk. Olyan nagy hatást tenne ránk a gonoszléleknek testi szemeinkkel való

látása, hogy nem tudnánk itt a földön tovább élni az utálattól és borzalomtól. Annyira megrázna, megdöbbsentene ez a szörnyű látvány, hogy halandó testben nem tudnánk azt elviselni.

KÖZVETITŐ KÖZTÜNK ÉS MÁRIA KÖZÖTT

A jó angyalok világába sem pillant-hatunk be. Ezzel a boldog világgal azonban közvetlen kapcsolatban vagyunk, hiszen a Gondviselés mindannyiunk számára rendelt valakit a jó angyalok közül, hogy őrizzen, vigyázzon ránk, kísérjen, segítsen bennünket ebben a harcban. Nem tudhatjuk, ki az őrangyalunk, vajjon Isten trónusai, erők, hatalmasságok, kerubok vagy szeráfok csoportjából való-e a mi élettársunk? Ki az, aki vigyáz reánk, inspirál, harcol velünk? Egy bizonyos, hogy a Boldogságos Szűzanyát nagyon szereti, hű-

séges gyermeke, hiszen Mária az angyalok Királynője. Az angyalok valamennyien a legnagyobb készséggel alávetik magukat uralmának; hűséggel, örömmel szolgálják őt, ellesik minden gondolatát. Hogy a Szűzanya bennünket szeret, ránk gondol, azt őrangyalunk súgja nekünk, közli velünk. Ha mi az égi Anyához fohászkodunk, segítségét kérjük, ezt is ő közvetíti. Összekötő kapocs az őrangyal a Szűzanya és a mi szívünk között.

AZ ANGYALOK LÉGIÓI KÜZDENEK VELÜNK

Bizonyos, hogy a mi őrangyalunk a Szűzanya révén sokszor egész hadsereggel oltalmaz bennünket. Az idők vége felé a gonoszlélek munkája megkétszereződik, az egész pokol fellázad ellenünk, de ugyanakkor a Szűzanya segítségünkre hozza az egész mennyet. Az angyalok

egész légiója küzd velünk! Nem vagyunk egyedül! Nálunknál hatalmasabb erők küzdenek, hogy a kísértés hevében, a nehéz küzdelemben diadalra jussunk.

AZ UTOLSÓ IDŐK APOSTOLAI

A harc fennáll: Isten ellenségeskedést vetett a sátán és a Szent Szűz között, a sátán ivadéka és a Szűzanya gyermekei között. Ez az ellenségeskedés bennünk folytatódik, bennünk teljesedik ki. Az utolsó időkben megkétszereződik ugyan a sátán ereje, de a jók hatalma is. Boldog Grignon mondja: a legjellemzőbb sajátsága az utolsó időknek, hogy a Boldogságos Szűzanyának buzgó, lánglelkű apostolai támadnak. Az utolsó idők jegye lesz, hogy a Szűzanyát nagyon tisztelik, szeretik, a lelkek együtt élnek, egybeolvadnak vele. Ez is egyik jele, hogy a végső harc felé közeledik a világ,

mert összeütközik a sátán a Szűzanya gyermekeivel.

AZ ELLENSÉGESKEDÉS

Ez az ellenségeskedés Isten rendeléséből, Isten akaratából az emberiség történelmében kezdettől végig vonul. Azzal kezdődött, hogy Isten a Boldogságos Szűzanyát kivonta a bűn hatása alól, szeplőtelenné tette, ami annyit jelent, hogy soha, egy pillanatra sem volt lelke a bűn uralma alatt. Nem volt hatalma felette a gonosznak. Ő az egyetlen az Üdvözítőn kívül, akire a sátánnak semmiféle befolyása nem volt és nem is lehetett. Ez ad okot a sátánnak a legnagyobb gyűlöletre. Ez az oka annak is, hogy a Szent Szűz valamennyi angyal fölé emelkedik, mint az egek királynője. Némely szentatya szerint, a Szűzanyának ez a kiváltsága volt az oka annak, hogy Lucifer Istentől elpártolt. Ő volt a

teremtés koronája, s mikor Istenre nézett, látta, hogy ő áll Istenhez legközelebb. Ezért is ragadta el a gőg. — Mária, mint ember alatta állt, s ezért nem akarta magát emberi teremtménynek alávetni. Nem tudta elviselni, hogy a Szűzanya magasabban álljon, mint ő. Az Anyaszentegyház erre a magyarázatra vonatkozóan nem foglalt álláspontot, de bármint legyen is a dolog, az bizonyos, hogy a Boldogságos Szűzanyának szeplőtelen tisztasága az oka annak, hogy a gonoszlélek kérlelhetetlenül gyűlöli őt, de tehetetlenül áll szemben hatalmával és tisztaságával.

SZŰZ MÁRIA ELLENKEZÉSE

Azonban nemcsak a gonoszlélekben él az ellenségeskedés, hanem a Szűzanyában is. Az ő szeplőtelen tisztasága semmitől sem irtózik anyyira, mint a bűntől. Semmi sem

esik tőle olyan távol, mint Isten megbántása, mint a gonoszlélek mesterkedése. Lelkében ellenkezés és gyűlölet van minden bűn és gonosz ellen. Amilyen gyöngéd és jószágos mi irántunk, olyan kérlelhetetlen gyűlölettel, megvetéssel fordul el minden gonosztól, rossztól és a pokoltól.

*SZŰZ MÁRIA LELEPLEZI A
SÁTÁNT ÉS ERŐT AD*

A Szűzanya gyermekei, ha hűségesek, szóba sem állanak a sátánnal, de ha hűtlenek, akkor a sátán táborába pártolnak át. Az égi Anya azonban nem engedi, hogy a gyermekei olyan könnyen elszakadjanak tőle, leleplezi a sátánnak kísértéseit és megmutatja, mit kell tennie a léeknek, hogy törbe ne essék. Mária erőt ad, hogy amikor megismertük a kísértést, a bűnalkalmat, legyőzzük azt és elforduljunk tőle. Ha vele

együtt élünk, a lelkünkbe önti azt az érzelmet, ami az ő szeplőtelen Szívében van: a teljes elfordulást minden bűntől.

A SÁTÁN FÉLELME MÁRIÁTÓL

Bármennyire gyűlöli is a gonosz a Szűzanyát, mégis fél tőle. Nagy harcot, elkeseredett küzdelmet folytat az Istenanya és gyermekei ellen, pedig ismeri hatalmát és ezért fél tőle. Jobban fél a Szűzanyától, mint az összes emberektől és az összes angyaloktól együttvéve. Tudja, hogy Isten minden hatalmat, minden kegyelmet kezébe adott. Sőt vannak szentatyák, akik azt állítják, hogy a gonosz lélek jobban fél Máriától, mint Istentől, mert ha Isten győzi le a sátánt, abban megnyugszik, mivel Isten felette áll, de ha emberi teremtmény győzi le, az százszoros megaláztatás részére.

MÁRIA MEGSZÉGYENITI A SÁTÁNT

A sátán nemcsak fél, hanem meg is szégyenül a Szűzanyával szemben, aki magát „ancilla Domini“-nek nevezte. Jobban megszégyenül így, mint amikor Szent Mihály az égből a pokolra taszította. Boldog Grignon azt mondja, hogy a Boldogságos Szűzanya egyetlen sóhajától, — amelyet egy lélekért Isten elé bocsát, — jobban fél a gonosz lélek, mint az összes szentek imáitól, mint a legnagyobb kínoktól.

SZŰZ MÁRIA FEGYVEREI

Mi a Szűzanya fegyvere a gonosz lélek ellen?

1. Elsősorban *mélységes alázata*. A sátán lelkületét a gőg jellemzi. Lucifer az első, aki felfuvalkodott, gőgös volt és ezért a mélybe zuhant. A Szűzanya az ő mély alázatával von-
ta magára Isten kegyelmét, szere-

tetét; ez az oka, hogy Isten őt választotta egyszülött Fia édesanyjául.

2. Másik fegyvere a *feltétlen engedelmesség*. „Fiat mihi! Legyen nekem a te igéd szerint!” mondja Szűz Mária. Abban a pillanatban, amikor megtudja, mit kíván tőle Isten, készségesen aláveti magát szent akaratának. „Non serviam! Nem fogadok szót!” mondja a sátán. Ellenkezéssel van tele a lelke! Ezért ismerjük meg a mai idők lázadó szellemében a gonoszlélek munkáját. Ha semmi mást nem tudnánk, csak azt, hogy az engedetlenség zavarja meg az Isten békéjét, akkor is ráismernénk a mai korszellem kialakulásában Lucifer kezére.

3. Harmadik fegyvere a Szűzanyának, *hűsége* Istennel szemben. Hűséges, kitartó Isten szolgálatában. Nemcsak egyszer mondja: „Ecce ancilla Domini!”, hanem egész életén keresztül éli. Láthatjuk az evangéliumból, hogy hűséges marad egé-

szen a kereszttövégig. Nem ijed meg és nem fél attól, hogy őt is elfogják, halálra viszik, hűségesen kitart utolsó lehelletéig. — A bukott angyalok hűtlenek voltak. Sokáig élvezték Isten boldogító látását, a kegyelem állapotának boldogságát. De nekik is ki kellett állniok a hűség próbáját. A próbát nem állták meg, hűtlenek lettek és maguk szakadtak el Istentől. A Boldogságos Szűzanya éppen hűségével adja a legerősebb fegyvert a gonoszlélek ellen.

A Szűzanya gyermekei és a sátán közötti harcban nekünk is ezt a hármas fegyvert kell forgatni.

AZ ALÁZATOSSÁG FEGYVERZETE

1. Magunkra kell öltенünk az *alázatosság* fegyverzetét. Senki se legyen olyan elbizakodott, gőgös, hogy ezekben a nehéz időkben magában bízzék. Senki sem olyan erős, hogy egymagában megállja a helyét, hogy

hősiesen tudjon harcolni egyedül. De ha alázatos, ha a Szűzanya alázatossága az ő lelkét is ékesíti, akkor a jó Isten minden kegyelmet megad neki.

AZ ALÁZATOS TALPRA ÁLL

Sokszor félünk attól, hogy gyengék vagyunk, hogy a kísértésben el-esünk. Itt-ott nagyobb hibákat, bűnöket is elkövetünk, s ilyenkor elkeseredünk, elkedvetlenedünk: úgy is hiába, nem boldogulunk! A kevély ember beszél így. A kevélység nem fog győzni, mert többnek képzelet magát, mint ami valójában. Azt gondolja, hogy ő már nem is eshet el. És amikor meg kellene alázódnia gyöngeségében, a gőg nem engedi, hogy igazán alázatosan az Úrhoz meneküljön, hanem eltávolodik tőle. Ha elkedvetlenedik hibáiban, bukás-csolásaiban, kiengedi kezéből a Szűzanya fegyverét. Ezért fonnyad a

lelke, ezért nem tud talpraállni. Ha alázatos volna, az egész mennyei udvar odasietne és a Szűzanya volna az első, aki segítséget nyújtana neki.

AZ ENGEDELMESSÉG FEGYVERZETE

2. Ebben a nagy harcban, amit a sátán ellen folytatunk, jól kell forogni az *engedelmesség* fegyverét! Csak a magabízó, engedetlen ember kerül könnyen a gonosz lélek hatalmába. Aki a Szűzanyának engedelmességét éli, ne féljen attól, hogy eltéved, hogy Istentől elszakad. Az engedelmesség Isten akaratába való kapaszkodás. Aki Isten akaratát teszi élete törvényéül, az nem szakadhat el tőle. Lehet, hogy hibázik, vétkezik, de azonnal visszatér az Úrhoz és újra Isten akarata szerint rója az Úr útjait. Az engedelmesség az Isten erejét közli, az isteni akarat energiáját adja.

AKARATÁTVITEL

Emlékezzünk vissza gyermek- és diákkorunkra, milyen különböző nevelőink, tanáraink voltak. Ha egyikük azt mondotta: szeretném, ha ezt vagy azt megtennétek, elkészítenétek! — csak immel-ámmal tettük meg. Ha ellenben szigorúan megkövetelték tőlünk, akkor mindenki engedelmeskedett. Az engedelmisségben erőátvitel, akaratátvitel van. Lelkemet odanyujtom Istennek, hogy akarata hassa át és ezzel erősítse az én akaratomat. Az engedelmisség a Szűzanya akaratával való egyesülés is. Kövessük az ő példáját, aki azonnal igent mondott az angyal szavára. Ha így teszünk, erősek, legyőzhetetlenek leszünk a gonosszal szemben.

A HŰSÉG FEGYVERZETE

3. Forgassuk a harmadik fegyvert is, a *hűséget*! Hűségben kitartani a

jó Isten és a Szűzanya mellett. Erre rá kell nevelni magunkat! Nem elég egyszer jófeltételt tennünk! A hűség abban áll, hogy ha megindulok, többet nem fordulok vissza. Ha egyszer a Szűzanyához kapcsoltam életem sorát, nem tágitok tőle. Ha a jó Istennek ajánlottam fel életemet: szentségben, tisztaságban, szeretetben, nemcsak addig teszem, míg a szeretet tüze lángol, nemcsak addig, míg a nehéz idők szinte kényszerítenek az engesztelésre, hanem egész életemet hűségesen engesztelésben töltöm el. A Szűzanyával való kapcsolatunk ennek a hűségnek a biztosítója. Aki vele él, az erősödik, növekszik a hűségben. A hűséges lélekhez hiába közelít a sátán. A hűség pszichológiája ez: soha még csak szóba sem áll a gonosszal.

AZ ENGESZTELÉS FEGYVERE

A három fegyveren kívül van a Boldogságos Szűzanyának még egy

fegyvere, amelyet különös módon ezekben az időkben ajánl. Maga jön hirdetni, maga adja kezünkbe: az engesztelést. — A fatimai csodás megjelenéseknél sürgeti a Szűzanya az engesztelés művét. Nagy eszköz, erős fegyver az alázatosság, engedelmesség, a hűség, de sokkal nagyobb az engesztelés. Az engesztelés olyan fegyver a Szűzanya gyermekeinek kezében, amellyel szemben a sátán tehetetlen. Nincs ellene fegyvere, *nincs amit szembeállítson vele.* — Az engesztelésben tulajdonképpen az isteni Üdvözítőhöz emelkedünk fel, a Szűzanya az ő egyszülött Fia életével kapcsol össze.

HOSTIA ÉS VICTIMA

Az Úr Jézus volt az első, az igazi engesztelő, aki felajánlotta magát, életét, kínszenvedését és halálát engesztelésül az egész világért, hogy eleget tegyen minden bűnért. A

legszörnyűbb kínokat választja, felfeszítteti magát a keresztre, hogy megmentse a bűnösöket. Megmenthette volna a világot egyetlen cselekedetével, hiszen legkisebb tette, egyetlen szava is elegendő lett volna ahhoz, hogy az összes bűnért eleget tegyen és a megtérést kieszközölje. Mégis az Úr többet tett. Olyan áldozatot akart hozni, ami megragadja az emberek lelkét, belemarkol szívünkbe. Hagyja magát felfüggeszteni a fára, hogy ne csak *Hostia*, de *Victima* is legyen. *Victima*, melynek vérének ontják!

AZ ÚR ENGESZTELÉSE FOLYTATÓDIK BENNÜNK

Ebben a szent engesztelésben, ebben a szent áldozatban részesedik mindenki, aki életét engesztelésül az Úrnak adja. Az engesztelő önfelajánlással, a hősi engeszteléssel az Úr Jézus engesztelése újraéled és

tovább folytatódik bennünk. Szent Pál szerint a mi emberi életünkben az Úr szenvedése tovább folytatódik és kiegészül. Életünk Krisztussal egybeolvadt élet. Szenvédéseinkben az ő szenvedése folytatódik, mert Krisztus teste vagyunk. Ő a fő, mi pedig a tagok. És ha a Főben, Krisztusban a megváltás műve ezeket a súlyos áldozatokat, szenvedéseket kívánta, nekünk is hozzá kell adnunk a mi szenvedéseinket. Bennünk folytatódik engesztelő áldozata, megújul, kiteljesedik, tökéletesedik.

AM LEGYEN!

Ezért olyan legyőzhetetlen az engesztelő áldozat. Ezért olyan hűséges a Szűzanya, hogy egészen a kereszt tövéig kísérte az Urat. Bár ő nem halt vértanúhalált, mégis a mártirok Királynője, mert lélekben feláldozta magát és mindent végigszenvedett az Úrral. Ugyanígy az

engesztelő áldozat is életét adja az Úrnak, hogy vele együtt feláldozza magát egészen, s ha kell vérét is ontsa. Ha az Úr azt akarja, hogy hostia legyen, ám legyen; de ha kell, legyen victima, folyják a vére is Krisztus vérével, amelynek minden cseppje a bűnösöket mossa, a bűnösök megtérését eszközi. A mi engesztelő áldozatunkban az Úr áldozata folytatódik, kiteljesedik, nem azért, mintha az magában nem volna tökéletes, de az Úr azt akarja, hogy egyesüljünk vele, egyesüljünk a Szűzanya által az ő Szívével.

AZ ENGESZTELES OLTÁRA

Ezzel szemben Lucifer tehetetlen. Valahányszor a gonoszlélek incselkedik, elég a kereszt jele, hogy megfutamodjék. Minden engesztelő áldozatban ott van a kereszt jele. A kereszt az engesztelő áldozatnak titka. A kereszt az oltár, melyen

Krisztus bemutatta áldozatát. Ennek a keresztnak oltárán lesz tökéletes és kedves a mi áldozatunk, a mi engesztelésünk is.

ÖSSZEKÖTŐ KAPOCS

Ezt a fegyvert adta a Boldogságos Szűzanya Fatimában az emberiség kezébe. Azt akarta, hogy a mi engesztelésünk kapcsolatban legyen az ő engesztelésével, a mi áldozatunk az ő áldozatával, a mi odaadásunk az ő odaadásával. Azt akarta, hogy az ő szeplőtelen Szíve összekötő kapocs legyen az Úr és a mi engesztelésünk között. Mária szeplőtelen Szívének tisztelete annyit jelent, hogy egybeforrunk a Szűzanyával, egybeolvadunk az ő áldozatával és általa az Úr áldozatával. Ha kevesen is vagyunk engesztelők és a bűnök sokasága megszámlálhatatlan, akkor is legyőzhetetlenek maradunk, győzni fogunk, mert a mi engesztelé-

sünkhöz a Boldogságos Szűzanya hozzáadja engesztelésének érdemét.

APRÓ ENGESZTELÉS NAGY ÉRTÉKE

De még ez sem elég! Nemcsak a maga érdemeivel egészíti ki a Szűzanya a mi engesztelésünket, hanem összeköti azt az Úr engesztelésének végtelen érdemeivel és így mutatja be a mennyei Atyának. Nem is tudjuk emberi szavakkal kifejezni, hogy a legkisebb engesztelés is milyen nagy jelentőségű lesz ezáltal. A mi apró engesztelő áldozataink világtörténelmi események lehetnek. Sokszor úgy siránkozunk és kesergünk, hogy semmit sem tudunk tenni. Csekély az, amit felajánlunk, apró kis önmehtagadás, imádság, vezeklés, mi ez ahhoz a sok gonoszsághoz képest, ami a világban történik?! Azonban ne essünk kétségbe ezen, gondoljunk Szűz Mária engesztelé-

sére. Az igénytelen, az alázatos Szűzanya a legutolsó asszonyok közé számított Izrael leányai között. A szegény ácsnak feleségéről senki sem táplált különösebb véleményt. Senki sen hitte erről a szegény asszonyról, hogy valaki volna, hogy szerepet játszik nemcsak Názáretben, hanem a világtörténelemben! Látva a Szűzanyának szerény visszavonultságát, kétszeresen lenézték. Mégis éppen ez az alázatossága az oka, hogy az Úr felemelte őt és engesztelését oly szívesen fogadta. „Ránézett szolgálója kicsinységére... nagy dolgot cselekedett nekem a hatalmas!” (Lk. 1, 48—49.) És boldognak hirdeti őt minden nemzedék!

KIS LELKEK ENGESZTELÉSÉNEK ÉRTÉKE

Lehetséges, hogy a legkevésbé becsült, a legigénytelenebb kis lélek az engesztelők táborában a legki-

sebb cselekedetével állítja meg ennek a háborúnak öldöklését. Legapróbb önmegtagadásunk, amelyet a Szűzanya Szívével az Úrnak felajánlunk, lelkeket fog kiragadni az örök kárhozatból. Lehetséges, hogy talán egy kis önkéntes szenvedés, amit más helyett magunkra vállalunk, elhárítja a következő légitámadást, amelyet az ellenség elhatároz, de végrehajtani nem tud. Talán az a betegség vagy szenvedés, amit el kell viselnünk, de amelyet az engesztelés szellemében hordozunk, megakadályozza a sátánnak erőlködését, megállítja, lehetetlenné teszi kísértését, gyötrését. Nem tudjuk! Sokszor elmondottam már Faber Vilmos gondolatát: Sok olyan lélek van, akiknek üdvösségét Isten ahhoz a feltételhez fűzte, hogy *te* engesztelj érte, de ezt te sem tudod, ő sem tudja! És ha nem engesztelsz érte, talán elkárhozik az a lélek!

NEM SZABAD ELDOBNI A FEGYVERT!

Ha tudnám, mi van ahhoz fűzve, amikor engesztelésre kapok indítást, nem merném visszautasítani. De hát nem tudjuk s ezért olyan könnyen elhárítjuk magunktól! De a Szűzanya megsúgja nekünk, hogy most, e válságos időkben nem szabad az Úrnak semmi kívánságát megtagadnunk, nem szabad nemet mondanunk! Meg kell tennünk, mert nagy érdekek fűződnek hozzá! Az engesztelés a mai nagy bajokban, küzdelmekben olyan erős, olyan nagy fegyver, amelyet nem szabad letennünk. Olyan fegyver, amelyet nem csavarhat ki a kezünkből senki, hacsak mi magunk el nem dobjuk!

„HA BUZGÓN ENGESZTELÜNK!...”

A harc erősödése a végső idők jele. Tudjuk, milyen feltételekhez kö-

tötte ennek közeledését vagy távolodását az Úr. Ha nagyon buzgón engesztelünk, akkor megéri a világ, hogy megkapja a béke ajándékát, az evangéliumot hirdetni fogják mindenfelé és sok lélek megtalálja a Krisztushoz vezető utat. Ha nem engesztelünk, nem tudhatjuk, nem siettetjük-e a véget! Mindenesetre akár a magunk életét nézzük, akár az emberiség történetét, egy bizonyos: engesztelnünk kell!!!... Amikor az isteni Gondviselés megindította a vágyat az engesztelés után, akkor szent hivatást kaptunk az engesztelésre, amelyet a Boldogságos Szűz eszközölt ki számunkra.

LEGYEN NAGY TÁBOR!

Azt akarta Mária, hogy nagyobb legyen az engesztelők tábora. Istennek jól rendezett hadserege, amely szembeszáll a gonosszal. A Boldogságos Szűz lejött a földre, hogy ősz-

szegyűjtse övéit és ezek engesztelő áldozatát a jó Istenhez vigye. Honnan toborozza az engesztelő lelkeket, ha nem annak a népnek a gyermekei közül, akik egészen neki vannak szentelve? Mária gyermekei, Mária népe kell, hogy előljárjanak az engesztelés művében! Egészen bizonyos, hogy a Boldogságos Szűz-anva hosszú ezer esztendőn keresztül pártfogolt bennünket, szeretett és megszámlálhatatlan esetben jelét adta anyai szeretetének. Az utóbbi időben pedig sok-sok léleknek adott hivatást arra, hogy vele együtt engeszteljék a jó Istent. Legyünk az engesztelés fegyverzetével ennek a nagy harcnak, amely most a gonosz és a Boldogságos Szűz tábora között dúl, elszánt, mindenre kész harcosai!

MÁRIA VÉGSŐ GYŐZELME

SZÓLNI KELL!

Sokáig gondolkoztam, hogy ezeket a kérdéseket együttesen megbeszéljük-e. Ezekről a dolgokról nem szívesen beszél az ember. Fecsegni ugyan szívesen és sokat fecsegnek róla, de valahogy a lélek nyelvén, a jó Isten színe előtt nehezen szólal meg az ember ezekről a kérdésekről. Mégis úgy érzem, hogy a lelkiatyának szólnia kell. Szólnia kell azért, hogy meg ne lepjen bennünket a megpróbáltatásnak, a szenvedésnek nehéz órája. Szólnia kell, mert látjuk a szenteknek írásaiból, hogy elő kell készülnünk az eljövendő keresztek viselésére. Szenve-

déseinkben az örök szenvedésre kell gondolnunk, amelytől a jó Isten megszabadít az ideigvalók türelmes elviselése által.

MINDIG KÉSZE LEGYÜNK!

Az isteni Üdvözítő maga adott nekünk jövendöléseket, előre megmondott bizonyos dolgokat, jeleket, amelyek megelőzik második eljövételét. Igaz, az Úr Jézus nem mondotta meg, mikor jön, de meghagyta, hogy mindig készen legyünk fogadására. Azt akarja, hogy ezekből a jelenségekben észrevegyük, ha közeledik az ő országa. A Szentírásban, Szent Péter és Pál apostolok leveleiben komoly intelmeket találunk arra vonatkozóan, hogy ha majd ezek a jelek feltűnnek, miként kell imádságban, virrasztásban távoltageg tartanunk magunkat mindentől, ami Istentől elszakíthatna, hogy készen találjon bennünket az Úr eljövétele.

NAGY SZENVEDÉSEKHEZ KÖZELEDÜNK

A mai idők szava hangos beszéd a lélekhez. Látjuk, hogy a Boldogságos Szűzanyának többszöri megjelenése, a történelemben való nagyobb, intenzívebb szereplése, a hozzánk való nagy jósága jel, amely bennünket közvetlenül érdekel. Ha tényleg közeledünk most ezekhez a nagy, komoly szenvedésekhez, akkor reánk igen nagy feladat vár. Talán éppen a mi engesztelésünk fog visszatarítani valamely katasztrófát, amint azt fentebb láttuk. Nem tudjuk a világ végének idejét!

NAGY JEL

Nagy és komoly figyelmeztető jel az, amit Boldog Grignonnál olvassunk, hogy az utolsó időkben lépnek fel a Szűzanyának legnagyobb apostolai. Ezen időknek jellemző vonása, hogy a lelkek jobban kapcsolódnak

a Szűzanyához. Lánglelkű apostolok jönnek, akik lángragyujtják a világot.

A SZENVEDÉS TÁMASZTOTT ÚJ APOSTOLOKAT

Még egy fél évszázaddal ezelőtt is olyan jól és boldogan élt a világ, hogy nem tudta elképzelni a nagy, 1914-ben kezdődő háborút. Nem hitte, hogy az emberi gonoszság és durvaság ilyenekre képes. Abban a jólétben, amelyben az első világháború előtt élt, ellanyhult és a hitélet is aláhanyatlott. A megélhetés könnyűsége, a sok élvezet a földhöz kötötte az embereket. Kevesen voltak az apostolok, az Istenért igazán lelkesülő, Istent szerető, szentéletű lelkek. — De jött a nagy szenvedés, a megpróbáltatás. Minél többet szenvedtek az emberek, annál jobban ébredt a lelkekben az Isten szeretete, annál inkább tűnt fel az

isteni kegyelem bősége egy-egy lélekben. Támadtak nagy, lánglelkű apostolok, akik megállították a kornak Istentől való elszakadását.

AZ EGÉSZ VILÁGON HIRDETİK AZ EVANGÉLIUMOT

Az isteni Üdvözítő azt mondta, hogy akkor jön el a vég, ha az egész világon hirdetni fogják az evangéliumot. A teológusok közül igen sokan úgy vélekednek, hogy már most érkezett ez az idő. Valóban nincsen olyan ország, ahol a hithirdetők valamilyen módon ne hirdetnék az evangéliumot. Vajjon az evangélium hirdetése elérte-e már azt a fokot, amikor bekövetkezhet a vég, melyről az Úr beszélt? Ezt nem tudjuk. Valószínű, hogy még nem. Talán majd abban a fenséges diadalban fog megindulni a nagy miszsiós munka, amelyről a Szűzanya beszélt Fatimában, mikor az ő szep-

lőtelen Szívének győzelmét ígérte, amikor összes ellenségeit letiporja.

KRISZTUS GYŐZELME A KERESZTFÁN

Azonban ne gondoljuk, hogy csak akkor terjed az evangélium, ha minden nemzet befogadja Isten országát; ne gondoljuk, hogy akkor aratja Krisztus a legnagyobb győzelmét, amikor különféle nemzeteket meghódít. Krisztus győzelme a keresztfán, a gyalázat fáján emberi szemnek teljes összomlást jelent, Isten szemében azonban teljes győzelem, mert: „Amikor felmagasztaltam, mindeneket magamhoz vonzok.“ Valószínű, hogy az evangélium terjedésének, Krisztus győzelmének és a Boldogságos Szűz diadalának megindult már a győzelmi menete.

MÁRIA SZÍVÉNEK GYŐZELME

Talán éppen ebben az engesztelésben indult meg Mária Szívének győ-

zelme, amely nyugaton Fatimában és itt nálunk, a Szűzanya kis országában mind nagyobb méreteket ölt, mind komolyabb áldozatokat mutat fel, mind lelkesebb apostolokat toboroz. Egészen bizonyos, hogy ez Krisztus országának terjedése, a Boldogságos Szűz szeplőtelen Szívének győzelme. Talán magja egy nagy — méreteiben minden eddigit felülmúló — apostoli munka megindulásának. Nincs kizárva, hogy ehhez az engeszteléshez fűződik a nagy evangéliumi munka, amely majd átszővi szálaival az egész világot.

MIN MŰLIK AZ APOSTOLI SIKER?

Nagyon jól tudjuk, hogy a lelkek megtérítésének és Krisztushoz való vezetésének kegyelme sokszor nem a nagy apostoli munkán múlik, hanem azon, hogy valaki csendben imádkozzék és vezekeljen az apos-

toli munka sikere érdekében. Nem olvassuk-e, hogy Lisieuxi kis Teréz az ő apostoli felajánlásával egész életét két hithirdetőnek ajánlotta fel és ezzel több pogányt térített meg, mintha maga ment volna hithirdetőnek. Az Anyaszentegyház megvizsgálta, jóváhagyta ügyét és az összes missziók védőszentjévé választotta Kis Terézt. Mi is anélkül, hogy körülményeink megváltoznának, hogy megsokszoroznánk magunkat, apostolai lehetünk az egész világnak. Támogassuk Krisztus hithirdetőinek apostoli munkáját, így magunk is apostolokká válunk.

AZ UTOLSÓ IDŐK NAGY APOSTOLAI

Itt érünk ahhoz a ponthoz, amelyet Boldog Grignonnál olvasunk az utolsó idők nagy apostolairól. Kik lesznek ezek? Az Úr apostolai, akik mint valami hatalmas lánggal égő fáklyák, felgyújtják mindenütt az is-

teni szeretet tüzét. Nemcsak Istennek szentelt személyek, nemcsak felszentelt papok ezek az égő fátylák, hanem minden engesztelő lélek, aki Krisztussal egyesül. Nagyon jól tudjuk, hogy amikor a szentmisén jelen vagyunk, valamennyien bemutatjuk az áldozatot, mert egyesülünk az áldozatot bemutató örök főpappal, Krisztussal. A felszentelt pap eszköze Krisztusnak, de mi is, akik jelen vagyunk, mindannyian része vagyunk a krisztusi papságnak azzal, hogy egyesülünk vele a Szűzanya Szívén keresztül. A Szűzanya sem volt pap, mégis részese volt a királyi papságnak. Az ő Szívének lángjai is felgyújtották a világ szívét.

ÉLES NYILAK

Ezek az apostolok nemcsak lángok lesznek, hanem éles nyilak a Szűzanyának, a jó Istennek kezében, amellyel átszegezik a Szent Szűz el-

lenségeit. Az előző elmélkedésekben arról volt szó, hogy ne féljünk, a Szűzanya velünk van, győzelemre segít. De azzal, hogy egyesüljünk vele, sokkal több történik; nemcsak bátorságot nyerünk, hogy össze ne roskadjunk, hanem eszközök leszünk a kezében, amely nemcsak visszaveri az ellenség támadását, hanem leveri azt. Nemcsak eltűrjük a világ gonoszságait és siránkozunk felettük, hanem nekimegyünk azoknak és legyőzzük őket. Az engesztelés által az egész világ apostolkodásunk színterévé válik. Engesztelő áldozatunkkal, önfelajánlásunkkal a jónak harcos katonái vagyunk, nyilak, amellyel a Szűzanya az ellenség valamennyi támadását visszaveri, lehetlenné teszi.

NAGY SZENVEDÉSEK TŰZÉBEN

Azt mondja Boldog Grignon, hogy a Boldogságos Szűzanyának ezek a vá-

lasztott gyermekei, apostolai nagy szenvedéseken mennek keresztül. Szervedések tüze tisztítja meg lelküket és szorosán egyesíti őket Istennel. A szenvedés megacélozza a lelkeket; mint ahogyan a kovács pörölycsapásokkal kovácsolja a vasból az acélt, úgy a lélek a szenvedés tüzeiben, a megpróbáltatások csapása alatt acélozódik, válik keménnyé, szilárdná, legyőzhetetlenné. Ha a jó Isten így megtisztította a szenvedésben, akkor vele úgy egyesül, hogy a gonoszlélek el nem tudja választani tőle. Hányszor panaszkodunk a szenvedések miatt! Hányszor siránkozunk, hogy semmi sem sikerül, mindenhol félreismernek, bántanak, meglőznek.

A NAGY SZENVEDÉSEK IS JEL

Nem vesszük észre, hogy ez is jel az Úr kezében. Az utolsó idők apostolának választott ki az Úr. A Szűz-

anya ezekkel a szenvedésekkel akarja lelkünket készséggé tenni, hogy legyőzhetetlen apostolaivá váljunk. Enélkül nem lesz imádás, lendület, önmegtágadás bennünk. Az önlegyőzés kemény fegyelmezettsége szükséges ahhoz, hogy a test teljesen alá legyen vetve a léleknek és hűséges eszköze legyen a jó Istennek.

ÉBREDJÜNK HIVATÁSUNK TUDATÁRA!

Ilyen nagy apostoloknak kell lenniök azoknak, akik a jó Istentől az engesztelés hivatását kapták. Ébredjünk nagy hivatásunk tudatára! Ha látjuk, hogy az idők telje közel és úgy gondoljuk, hogy ezek a nagy szenvedések talán azonosak azokkal a jelekkel, amelyeket Krisztus Urunk előre mondott, meg ne lepődjünk, ha a végső harc következik. Azáltal, hogy az engesztelésre kaptunk hivatást, az Úr megemelte életünket

szentségben, tisztaságban, szeretetben. A hősi felajánlással Jézus összekötötte a Szűzanyán keresztül szívünket önmagával és így tesz erőssé, legyőzhetetlenné. Nagy feladat hárul reánk, amelyet most be kell töltenünk úgy, ahogyan ezt az Úr akarja.

ZIVATAROS FELHŐK

Boldog Grignon azt mondja, hogy ezek az apostolok zivataros felhők lesznek, akik a Szentlélek fuvallatára leereszkednek az égből és megihletik az engesztelők táborát. A Lélek általuk száll az élet forgatagába. Az ilyen apostol úgy átalakul Istenben, annyira hozzákapcsolódik a Szűzanyához, hogy nincs más életcélja, mint hogy a Boldogságos Szűzanyának hűséges gyermekeként küzdje át azt a harcot, amelyet ő rábízott. Legyen az örökélet esője és termékenyítse meg a kiszáradt, sivár lelkeket. A Szűzanyával egyesült en-

gesztelő lélek a szavával, életével, lelkével mindenkire az isteni kegyelem esőjét önti. Engesztelő közbenjárására a lelkek számára a kegyelem áradása. Innen van, hogy termékeny-nyé válik mindaz az áldozat, amelyet az Úrnak felajánl. A legkisebb engesztelő jócselekedet is kegyelmi forrás, abból élet, boldogság fakad az embereknek, nemzeteknek, az egész világnak.

A SZÓ ÉS AZ ERŐ HATALMA

Az utolsó idők apostolai — mondja Grignon, igaz apostolai lesznek az Úrnak; a seregek Ura megadja nekik a szó és az erő hatalmát. Megadja nekik azt a kegyelmet, hogy szavuknak más súlya, más csengése lesz, mint az egyszerű emberi szónak. Erő sugárzik ki nemcsak szavukból, hanem szívükből, lelkükből. Nem tapasztalták-e, hogy mióta a jó Istennek szentelték szívüket az em-

gesztelésben, igen sokszor egyetlen elejtett szavuknak olyan sodra volt, hogy lelkeket állított meg a bűn útján, könnyeket törölt le a szenvedők arcáról, szenvedélyeket oltott ki, problémákat oldott meg és lelkeket fűzött össze?! A mi emberi szavunk nem más, mint azelőtt volt, csak a Szűzanya hatalma, sugárzó ereje járult hozzá. A mi szavunk az ő eszközévé válik, az isteni kegyelem közvetítője lesz.

MEGINDUL A SZÓ EREJE

Mindegy, hogy hol vagyunk, milyen munkakörben, egészen bizonyos, bárhol fordulunk meg, mint engesztelő áldozatok, eleinte talán gúnyolódnak felettünk, de mindig lesznek lelkek, akik majd egyszer egy nagyon szomorú, fájdalmas, csendes pillanatban ráeszmélnek arra, hogy amit mondtunk, annak ereje van és egy-egy szónak az ő lelkükben olyan hatása

lesz, mint a kicsi magnak a földben. Amikor jön a meleg, a kicsiny mag, melyet talán ősszel vetettek el, csírázni kezd, kihajt, megnő, gyümölcsöt hoz. Az ő lelkükben is egy szó, — amelyet egy engesztelő lélek, az Úr apostola mondott — mint a mag, a fagy elmúltával, gyökeret hajt, virágbaszökken, gyümölcsöt hoz. Azt vesszük észre egy szép napon, hogy a nyakunkba borul és kér, vezessük őt az Úrhoz. Ez a szó kegyelem, melyet a Szűzanya kieszközöl az ő apostolainak. Ez annál erőteljesebb, nagyobb, minél jobban közeledünk a végső harcokhoz, amelyeknek befejezése az Úr eljövetele.

TELJES ELSZAKADÁS A FÖLD JAVAITÓL

Az utolsó idők apostolai az Úr igazi tanítványai. Olyanok, mint amilyen az isteni Mester volt, vagy mint a 12 apostol, a 72 tanítvány. Jellemzi

őket a teljes *igénytelenség*, teljes *elszakadás* a föld javaitól, a szegénység tökéletes szelleme, amely nem keresi önmagát, a saját hasznát, hanem csak Krisztust és a lelkeket. Jellemzi őket az *alázatosság*, amelyre a Szűzanya tanít. A *szerénység*, amely soha magát nem keresi, hanem az Isten dicsőségét. A *világmegvetés*, amelynek olyan mindegy, hogy jól vagy rosszul megy a sora, szenved vagy örömet érez. Egy a fontos, hogy mindig jobban és jobban adja át magát annak, aki neki ezt a szent hivatást adta. Az utolsó idők nagy apostolai, ezek az engesztelő lelkek, egészen Istenből élnek és az isteni szeretet járja át lelküket.

CSAKUGYAN AZ IDŐK JELE?

Vajjon azok a nagy apostolok, akiket a Szűzanya most toboroz és egyesít magával, valóban az utolsó idők nagy apostolai volnának? Csakugyan

az idők jele az, hogy a Boldogságos Szűz olyan sok-sok lélekhez jut közelebb, magához vonzza őket, hűséges gyermekeivé teszi és belekapcsolódik életükbe? Vajjon az idők jele az, hogy a Szűzanya életközösséget akar velünk, hogy mi kizárólag vele éljünk és általa az Úrban?!

VÁLLALKOZZUNK ERRE AZ APOSTOLI MUNKÁRA!

Vállalkozzunk az apostoli munkára, amelyre Szűzanyánk kiválasztott, amikor az engesztelésre meghívott. Igen, a Szűzanya azért sürgette Fatimában az engesztelést és szeplőtelen Szívének tiszteletét, ezért sürgette azt, hogy kapcsolódjunk bele az ő életébe. Elmélkedésünk se legyen egyszerű megfontolás, hanem ahogyan ő mondta: kísérjük el őt a rózsafűzér titkaiban. Így éljük azt, amit a Szűzanya élt. Vállalkozzunk az életközösségre a Szűzanyával, amely az apostoli munkának forrása.

AKKOR JÖVÜNK MI!

A Boldogságos Szűzanya készíti elő lelkünket a végső, nagy küzdelemre. Azt nem mondja meg, hogy mikor és milyen küzdelemre és hogy milyen szerepünk lesz. — Szent Pál apostol levelében buzdítja az egyház híveit, vigyázzanak, legyenek készen, mert az utolsó időkben hamis próféták keletkeznek és a lelkek nagy kísértésnek lesznek kitéve. Amidőn a sá-tán felszabadul és összes eddig elfoj-tott erejével, gyűlölködésével láza-dásban robban ki, akkor ütött az utolsó idők apostolainak órája. Ak-kor jövünk mi!

„ITT AZ UTOLSÓ ÓRA!”

Ha majd azt vesszük észre, hogy Krisztus ellenségeinek gyűlölete a legszenvedélyesebb formákat és a legkegyetlenebb eszközöket használja ellenünk, akkor jusson eszünkbe az Irás szava: „Fiacskáim, itt az

utolsó óra! És amint hallottátok, hogy jön az Antikrisztus, már most is sok Antikrisztus támadt; ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra!“ Ján. I. 2, 18.

LÁTÓ LELKEK

Az isteni kegyelem látóvá teszi az embert. Adja a hit világosságát, amely egyszerre a Szentlélek tüzeit gyújtja ki ott, ahol eddig sötétség volt. Mi is úgy vagyunk ma, a lelki-magánynak ezen a napján, mint Emmerich Katalin volt, aki látomásai-ban végigjárta az egész világot, s ahol bűnt látott, ott nagy sötétség volt, ahol erényes életet, ott világosság uralkodott. Látta a szenteket, akik különösképpen virrasztói, géniuszi a népeknek, hősei a nemzeteknek. Ezek lelkéből tűz tört az ég felé.

TÜZEK GYULLADNAK

A krisztusi élet tüzekeket gyújt, amelyek világítanak a sötét éjben. A sá-

tán országa a sötétség országa, Krisztus a világosság Fejedelme, gyermekei a világosság fiai. Krisztus Urunk a kinyilatkoztatásban, az evangéliumban, az Egyház tanításában ezt a világosságot gyujtotta fel. S ha most, a mai időknek véres fergetegében sok a sötétség, a homály, ez onnan van, hogy sok a bűn, a gonoszság. Azt akarja Krisztus, hogy ebben a sötétségben, ebben a homályban az övéi világos szemmel lássanak.

VILÁGITUNK A SÖTÉTSÉGBEN

Azért jöttünk ma össze, hogy ebből a krisztusi világosságból belevilágítsunk valamit abba a sötét jövőndőbe, amely előttünk áll és amelytől talán csak igen rövid idő választ el. Az órát nem tudjuk, de a krisztusi igazság fényénél azt láthatjuk, hogy a mi számunkra nem a sötétség korszaka következik, hanem a világosság ideje.

ISTEN IGAZSÁGOSSÁGA SUJT

Minél jobban összekavarodik a világ és mindjobban felborul minden, annál világosabban látjuk, hogy Isten igazságossága sujtja a földet. Minden bűn büntetést jelent. Hogy a büntetés ne legyen olyan nagy, mint ahogyan megérdemeljük, ezt az engeszteléssel érhetjük el. Az engesztelők táborára bízva az Úr, hogy állítsák meg és kisebbítsék az Isten haragját. Ha kevesen vagyunk és erőtlenség, igénytelen kis lelkeknek érezzük magunkat, lássuk meg az alázatban a legbiztosabb fegyvert, amely az engesztelésnek leghathatósabb eszköze.

NE FÉLJÜNK A JÖVENDŐTŐL

Ne féljünk attól, ami jönni fog. Akármilyen nagy a szenvedés, legyen tömjén szem az engesztelő áldozat oltárán. Minden szenvedés

csak alkalom arra, hogy többet áldozhassunk az engesztelés paténáján. Akármi ér bennünket, a legszörnyűbb csapás, a legkeményebb megpróbáltatás, Krisztus szeretetétől senki el nem választhat, mert a Szűzanya összeköt bennünket. Megvéd, oltalmaz, megerősít. A Szűzanya felett nincsen hatalma a sáttánnak. A lélek felett soha, semmi nem győzedelmeskedhetik. A lélekből Krisztus ereje és a Szűzanyának rettenthetetlen hatalma sugárzik. Elég a Boldogságos Szűz egyetlen tekintete, hogy összeomolják a pokolnak minden erőlködése.

JÓ HARCOT HARCOLJUNK!

Lássuk meg az Úr szeretetét, a Szűzanyának biztatását, amellyel bennünket kitartásra, hűségre és szeretetre tanítanak. Akármi következék, ne essünk kétségbe, ne féljünk, ne jajveszékelyünk, hiszen

nem erre a földi életre hívott bennünket az Úr! Az örökélet várományosai vagyunk, a Szűzanya országához tartozunk, aki azért választott ki bennünket övéinek, azért fűzött össze minket az engesztelők táborába és azért segít, mert szeret! Szeret és azt akarja, hogy mi jó harcot harcoljunk, a küzdelmet kiálljuk, az ő győzelmének eszközei legyünk és elnyerjük az örökélet koronáját.

Tartalom:

„Praedixi vobis!“	— — —	7
<i>Első elmélkedés:</i>		
Szűz Mária előtérbe lép	—	13
<i>Második elmélkedés.</i>		
Itt volna az idők telje	—	33
<i>Harmadik elmélkedés:</i>		
Végső harc a sátánnal	—	59
<i>Negyedik elmélkedés:</i>		
Mária végső győzelme	—	91

Lelkiélet kis könyvei

43.

Békémet adom nektek!

100 oldal, Ára 1'— P

44.

Németh István

Adventi örömök

Szemelvények hátrahagyott írásaiból
110 oldal, ára 80 fill.

45.

Erdey Ferenc

A lélek magányában

Elmélkedések lelki napra
110 oldal, ára 80 fill.

46.

Erdey Ferenc

A fatimai csoda

130 oldal, II. kiadás. Ára 1' — P

47.

Erdey Ferenc

Praedixi vobis!

116 oldal. Ára 1'—P.

